Na cześć światła

~ Gurumayi Chidvilasananda

Niechaj każda chwila Twojego życia
jaśnieje światłem Prawdy

Niech twój umysł spoczywa na olśniewającym łożu
w *cidākaś*, wewnętrznym niebie

Niech twój intelekt doświadcza tego światła w całej pełni

Niechaj płomień Boga zawsze króluje w twoim sercu

Niech każdy twój wdech i wydech będą nasycone światłem *śakti*

Niechaj twoje dni zaczynają się wdzięcznością za łaskę Śri Guru
a noce kończą dziękczynieniem za Śri Guru

Życzę Ci najbardziej pomyślnego Dipāvalī!

***

W *Rygwedzie* jest powiedziane:
Prawda jest jedna;
mędrcy nadają jej różne nazwy
W podobny sposób wszystkie lampy łączy ta sama istota
Tą istotą jest światło
To światło jest obecne w słońcu i w księżycu
Widnieje w ludzkich oczach,
w ich śmiechu i uśmiechach
Jest w ich modlitwach za innych,
w ich szlachetnych nadziejach i dobrych życzeniach
aby wszyscy byli w dobrym zdrowiu
i cieszyli się pomyślnością

Tym samym światłem darzy nieskończona łaska Śri Guru
A także błogosławieństwa Boga
Zauważ tylko, w jak wielu regionach Indii
opowiada się różne historie
o Dipāvalī
Tymczasem lampa jest taka sama –
jej światło jest takie samo
tradycja składania czci
jest również taka sama
To o wewnętrzny rozwój musimy zadbać,
o wiele bardziej niż o zewnętrzne osiągnięcia
Prawdziwy fundament naszego istnienia leży wewnątrz
Ta tradycja oddawania czci –
jej ziarno zostało zasiane przez naszych przodków
i powierzone nam pod opiekę
Nie możemy ignorować tego, co otrzymaliśmy
Siła tej tradycji nie znajduje odzwierciedlenia
jedynie w zwykłym zewnętrznym sukcesie.

Droga do miłości, droga do Boga
Droga do mądrości, droga do Jaźni
Droga do nabożności, droga do wyzwolenia
zawsze mienią się światłem
Często potrzebujemy innych ludzi
by przypominali nam o tej prawdzie.

Powodem, dla którego te przypomnienia stały się niezbędne
jest to, że przez wiele minionych eonów
ludzie wyrobili w sobie pewien nawyk
Jakiż to nawyk?
Polega na ciągłym poszukiwaniu czegoś
Ludzie są uzależnieni od poszukiwania –
szukania tu, szukania tam
rozglądania się tu, rozglądania tam
pytania tej osoby, pytania tamtej

Czasem gonią za kimś
Niekiedy przywłaszczą sobie czyjeś marzenia
Ich myśli nie przestają błądzić,
najpierw w tym kieunku,
potem w innym
Raz po raz pokonują tę samą wydeptaną drogę
chociaż dobrze wiedzą
że nie ma nic do zyskania
nic do zdobycia
jeśli ponownie przemierzą ten szlak
Dlaczego więc ludzie mają obsesję
na punkcie ciągłego roztrząsania tych samych starych spraw?
Raz po raz grzebią w gnieździe, które uwili w swoich umysłach
pogrążając się w tych samych starych historiach,
tych samych wyeksploatowanych narracjach,
nawet gdy nic tam dla nich nie pozostało,
żadnego nowego znaczenia do odkrycia
Krążą i krążą w koło,
przez cały ten czas tocząc zażartą bitwę
ze sobą,
z innymi
i z resztą świata
Walczą sami ze sobą w odpowiedzi na wewnętrzny niepokój
Walczą z innymi w przekonaniu, że
moje życie koniecznie ma być lepsze od innych
Uwikłani w te wyimaginowane konflikty,
nigdy nie mogą utrzymać zadowolenia
Czy to brzmi dla ciebie znajomo?
Owszem, doskonale zdajesz sobie sprawę z tej sytuacji,
nie mam co do tego wątpliwości.

Pozwól, że będę kontynuować.
Z pewnością wiesz,
że wyłącznie dzięki światłu
coś może jaśnieć

Wyłącznie dzięki światłu
wszystko staje się przejawione
Gdy coś emituje światło,
twoje oczy zwracają się w tamtym kierunku
Każdego roku z zapałem świętujemy festiwal Dipāvalī,
ponieważ w tym czasie wystarczy niewielki wysiłek
do przyjęcia uczucia słodyczy
rodzącego się wewnątrz
Błyszczące,
migotliwe,
piękne
zachwycające płomienie Dipāvalī
rozświetlają po raz kolejny
szczęście, które jest w głębi nas
spokój umysłu,
przepełniającą serce radość,
nasze szczęśliwe, pełne nadziei marzenia
Czyż tak nie jest?
Zewnętrzny ogień wyraża
ciepło i światło
niewidocznej wewnętrznej *śakti*
Zewnętrzny ogień ujawnia
wszelkie emocje i impulsy ukryte wewnątrz
Światło lampki
jest symbolem czystości.

Jeśli chodzi o sadguny, cnoty,
co wysuwa się na pierwszy plan,
nade wszystko?
Światło.
Tak jak diament znany jest ze swego blasku
a złoto ze swojego połysku
Tak też zalety wyróżniają się swoją przyrodzoną jasnością
Oto dlaczego ciągnie nas ku tym
którzy ucieleśniają cnoty

Jednak gdy wychwycimy w kimś choćby najsłabszą oznakę złośliwości
lub wadę, równie nagle
czujemy potrzebę ucieczki.
Czemu tak jest?
Wyczuwamy w sobie narastającą burzę.
Dlaczego tak jest?
Jeśli chodzi o negatywne cechy,
tym, co w nich dominuje, jest ciemność
Zadaniem ciemności jest
schwytać cię w swoją sieć tak bardzo, jak tylko się da
by utrzymać zasłonę niewiedzy
szczelnie naciągniętą na twoje oczy
nie wspominając nawet o tym, jak sprytnie cię rozpieszcza
W jednej chwili ulegasz jej sztuczkom
I o to właśnie chodzi, prawda?
Gdy nieubłagana ciemność chwyta cię w swoje szpony,
twój umysł zbytnio oddala się od życzliwości.
Z nieustępliwym naleganiem
wplątuje cię w pozbawioną skrupułów aktywność
Pochłania go małoduszność i złowrogość
Uparcie wierzysz
że to, co odbija się echem w mroku,
niesie w sobie brzmienie prawdy
Stajesz się tak zatwardziały,
że tylko to potrafisz dojrzeć,
tylko to potrafisz rozpoznać –
nic więcej.

Światło jest w płomieniu lampy
a także w blasku ognia
Ogień przybiera wiele form –
łagodnego ognia,
cichego ognia,
szalejącego ognia
ognia trawiennego

ognia miłości
ognia *sādhany*
ognia wyrzeczenia
ognia wewnętrznego oczyszczenia
Lista jest długa...
Ogień jest posłańcem światła
Jednak gdy zapominamy o szacunku dla ognia,
ten może przybrać postać przerażającą
i groźną
Ogień, w swej złowrogiej postaci, jest *gniewem*
Jego jedynym celem jest zniszczenie –
wszechogarniająca zagłada.
Aby uchronić się przed takim zniszczeniem,
musisz uśmierzyć ogień gniewu
ostudzić jego palący żar
Pokój rodzi pokój.

Dipāvalī jarzy się złociście rzędami lampek
Gdziekolwiek spojrzysz, obfitość światła
Gdziekolwiek się zwrócisz, przepych światełek lamp
Każda z nich świeci jak złoto
Jakby bogini piękna
spowiła wszystkie cztery strony świata,
ziemię i niebo,
swoim własnym przejrzystym szalem
wysadzanym księżycem i gwiazdami
Jasność i wiwaty przenikają całą atmosferę
Nie ma podziałów ani wrogości,
nie ma żalów ani żałoby
Dipāvalī ubarwia nas odcieniami braterstwa,
zanurza w miłości i dobroci serca
W każdym domu,
czy jest siedzibą bogatego czy ubogiego,
Dipāvalī daje schronienie wszystkim
W każdym dniu roku lampka *āratī* jest zapalana w świątyniach Boga

Jednakże jest coś wyjątkowego i cudownego
w girlandach świetlistych lampek na Dipāvalī
Ich blask promienieje dla każdego
Gdy woń boskiego płomienia
wypełnia dziedziniec serca,
przekazuje nam tę oto wiadomość:
Z miłością wznieś swój głos
Światłem oczyść smutek w sercu
Śpiewaj *rāgę* światełka lampki
Tańcz w rytm światełka lampki
Wsłuchaj się w migotliwy dźwięk światełka
Doznaj Świadomości światełka lampki

Śubh Dipāvalī!

Lampka jest mała, jej płomień migotliwy
Lampka jest pokorna, jej forma wykwintna
Lampka jest zawsze radosna, jej natura bezstronna
Lampka jest wolna od trosk, promienie jej światła rozszerzają się bez końca
Lampka jest cenna, jej zasługa niezmierzona
Czym jest ta zasługa?
Gromadzi wszystkich razem,
tak by z wielką wesołością
mogli wyrazić wdzięczność
za to, za ich błogosławione życie
Taka jest lampka,
której sama obecność ma moc
wywołania przemiany w ludziach
Girlandami zapalonych lampek w naturalny sposób
oddaje się cześć bogom i boginiom
Gdy ludzie się gromadzą
z sercami pełnymi ufności i wiary,
oddania, rewerencji i szacunku,
to podnosi ich na duchu
Ich umysły obfitują w entuzjazm i żywiołowość

W całym tym wszechświecie —
we wszystkich trzech światach —
żywiołowi ognia przyznano
najbardziej poczesne miejsce

Dzięki lampce,
nektar radości
Lampka radości, *sukhdip*

Dzięki lampce,
dobrostan i miłość
Lampka miłości, *premdip*

Dzięki lampce,
łaska Guru
Lampka Guru, *gurudip*

Dzięki lampce,
pojawienie się wiedzy
Lampka wiedzy, *jñānadip*

Dzięki lampce,
bhāv oddania
Lampka oddania, *bhaktidip*

Dzięki lampce,
rasa błogości
Lampka błogości, *ānandadip*

Dzięki lampce,
przystań pokoju
Lampka pokoju, *śāntidip*

Dzięki lampce,
ścieżka do wyzwolenia
Lampa wyzwolenia, *mokszadip*

Śubh Dipāvalī!

Bardzo lubię ten werset z Dipajyoti Stotram,
i dlatego wam go tu przedstawiam
Dla wielu z was może być znany
W Indiach ten hymn był przekazywany
z pokolenia na pokolenie,
zachowany dzięki tradycji ustnej
Był chroniony przez wielbicieli z wielkim oddaniem:

śubhaṁ karoti kalyāṇam ārogyaṁ dhanasampadā |
śatrubuddhivināśāya dīpajyotir namo'stu te ||

O promienny płomieniu lampy –
pomyślny i dobroczynny,
darzący zdrowiem i obfitym bogactwem
a także niszczący wroga
w postaci wewnętrznej ciemności –
tobie składam moje pokłony.

Na ścieżce Siddha Jogi praktyka *āratī*
ma niezwykłą wartość
Gdy kołyszesz jasnym płomieniem przed bóstwem,
nasycasz światłem
świętą przestrzeń, w której mieszka bóstwo
Jednocześnie w swojej własnej istocie roświetlasz
przepływ *śakti,*
strumień poznania Prawdy
Owoce twojej ofiary *āratī*
docierają do twoich przodków
Darśan āratī doskonali
twoje obecne życie oraz wszystkie twe przyszłe żywoty
Poniższy wers pochodzi z hymnu *Chidvilāsa-stava*
Zwiększa twoją świadomość
istoty,
głębszego znaczenia *āratī*:

pañcadhā prasaratāś cidātmano hy āntarasya bahirindriyādhvanā ।
sāmarasyam iha saṁvidātmanārātrikaṁ param idaṁsamīritam ।।

Ostatecznym celem
kołysania płomieniem *āratī* przed bóstwem
jest, by indywidualna jaźń –
która płynie na zewnątrz
pięciorakim kanałem zmysłów –
doszła do doskonałego zjednoczenia z czystą Świadomością.

Śubh Dipāvalī!

Szczęśliwego Nowego Roku!

Z miłością,
Gurumayi Chidvilasananda

© 2026 SYDA Foundation®. Wszelkie prawa zastrzeżone.